

CRÒNICA

I !

No hem exterioritzat, èls qui fem LA GRALLA, la nostra manera de pensar i sentir dessorre la batagant i actualíssima qüestió del nostre protectorat al Marroc, fins al moment actual, en que dintre nostra Vila s'ha concebut la idea, portant la bandera de la iniciativa el nostre Excel·lentíssim. Aiuntament, de recaptar cabals per als soldats que lluiten a l'Àfrica.

Responent a la nostra manera d'obrar des de que llençàren la nostra publicació al carrer, granollerins abans que tot, ens creiem en el deure d'emetre nostra opinió sincera i llealíssima, pertocant a tothom el sospesar-la i jutjar-la, a ff de que, en senyalar una orientació a seguir, no siguem, els qui fem LA GRALLA, els qui no haguem procurat un major ordre i una major disciplina, en respecte a l'esmerçament de les quantitats, moltes o poques, que a aital ff es puguin recollir.

Han dit ja varis notables escriptors, en el transcurs de l'actual recaptació de cabals amb destinació als soldats del Marroc, que no basta voler fer i exercitar el bé, posant-lo en pràctica d'una faisó desordenada i barroera; és precís que un seny ordenador còoperi a la noble explossió de sentiments que en hores com l'actual s'exterioritzen per totes parts de la nació, puix que sense aquest seny, el sacrifici col·lectiu s'anorrea i malbarata, i devé, en darrer extrem, ineficàs. I no són precisament les quantitats en metàl·lic les que, en aquest ordre d'idees, eixuguen més llàgrimes, ni remeien més mals; d'altres iniciatives i ofertes en pot devenir afavorit el soldat del Marroc més pregonament, i així hem vist, aquests darrers dies, nobles oferiments de llits d'hospital, de medicaments, de pensions de família, que tenen la intrínseca virtut d'anar a posar el remei on es troba el mal; i sots aquest sentit, resultant auxiliis de verdadera eficàcia.

Aquestes idees ens acudiren al pensament, quan, en la tarda del diumenge de la Festa Major, presenciàrem el ball de rams celebrat en el Casino: vuitanta pessetes pel nostre Hospital; mil cinquanta per als soldats d'Àfrica!...

A quantes reflexions no es presten aquestes xifres! Els pobres malalts asilats, són nostres; els soldats, també són nostres. I, no podria afavorir-se a tots amb el mateix esforç i sacrifici? Tots aquests dies passats, d'ensà de nostra festa, hem recordat, granollerins abans que tot, que tenim mig bastit un Hospital que el mateix aixoplugaria als nostres pobres vellets, còm podria aixoplugar a aquells dels més desgraciats soldats que poden caure vençuts per la insalubritat del clima africà, còm per la dreturera bala o troç de metralla llençada amb intent de matar o ferir. Hem sospesat, en nostra pensa, si l'auxili nostre, tant caritativament ofert, no fora més eficàs, podent oferir als soldats caiguts un reconet de goriment en la pàtria mateixa; o bé un auxili material, amb uns diners que no estem segurs si podràn gorir-los d'una peremptòria i insospitada necessitat.

I prompte el cel s'ens ha fet clar. El nostre Hospital, assoliat i rialler; aquell troç d'ànima nostra bastit dels sentiments pietosos dels nostres fills i conveïns, extenia encare més les seves dugues hermoses ales i covaba, en dolça maternitat, a aquell vell, vençut en la eterna batalla de la vida i a aquell altre, jove, mutilat per l'esfèradora dalla de la guerra, simbolitzadora de la més esgarriosa maldat humana.

Granollerins: aquest és nostre pensament! Que el vostre seny i la vostra filantropia s'encomani al patriotisme reconegut dels honorables iniciadors de la recaptació per als soldats d'Àfrica.

LA REDACCIÓ

Notes i comentaris

Setmanalment llegim *La Mainada*, periòdic per a infants, quina tasca patriòtica i de difusió cultural és tant per als grans còm pels infants.

La Mainada dedica una plana cada setmana a un concurs de croquis de tots els campanars de Catalunya. I dessorre de cada petit dibuix hi escriu el nom del poble on hi ha el campanar i el del petit dibuixant que els l'ha remès.

Es curiós l'enginy de la nostra mainada reproduint el vell campanar de cada poble que cada hù serva en la memòria, per sempre més i per lluny que es trobi.

Però a nosaltres, granollerins, ens fa tristesa i enveja no veure-hi, en la curiosa recopilació, el nostre campanar.

Es que els petits granollerins no llegeixen *La Mainada*? Es que no estimen el nostre campanar? Es que no saben dibuixar-lo?...

LA GRALLA no vol que el campanar de Granollers, ni el de Canovellas, ni el de Llerona, magnífics, restin fóra de la curiosa col·lecció. I promet una recompensa al noieta o noieta de nostra vila que primer hagi aconseguit que en *La Mainada* s'hi publiqui un dibuix seu reproduint un dels nostres campanars.

...

Es encoratjadora, per als esperits senzills, veure l'esclat d'altruisme que es manifesta arreu d'Espanya.

Mai, en cap de les guerres passades, s'havien fet tantes subscripcions ni s'havien recaptat tantes pessetes. I mai còm ara, en l'exèrcit espanyol hi havia hagut soldats de cuota.

Nosaltres, en veure còm se prodiguen les llistes de donatius i còm se mostren més generosos que mai la gent de diners, n'hem deduït que calia crear el soldat de cuota per a interessar a tothom en l'obra de procurar un benestar als qui lluiten per la pàtria.

Ara, són totes les classes socials les qui nodreixen l'exèrcit; abans només hi anaven els pobrets que no podien reunir trescents duros.

BANCA MARSANS

Valors : Cupons : Giros : Canvis : Cotons : Viatges

Agència de Granollers: Plaça Bestiar, 25 (Oberta sols els dijous) Casa central: Barcelona: Rambla Canaletes, 2 i 4

Ens cuidem de la negociació de CUPONS, venciments el 30 de Setembre i el 1.er d'Octubre